

En magisk afton på Slottsskogsvallen!

"Detta tar priset. Jag har aldrig varit med om något liknande. Redan när jag kom in på banan, då jag såg alla skyltar med Kajsa på, gick det rysningar genom kroppen. Det är häftigt." (Kajsa Bergqvist GT 28/8)

Synen inför tävlingen var mäktig: Kajsa laddade genom att springa runt och slå handflatan mot halva läktarens handflator. Efter tävlingen var det magiskt: Kajsa stod upphöjd som en drottning med hundratals, kanske tusentals unga som ville ha autografer. Drottning Kajsa höll hov och det var bilden av hur Sverige har friidrottsfeber. Sporten har blivit stor igen, unga vallfärddar till friidrotten och störst av alla dess missionärer är världens bästa höjdhoppstjej Kajsa Bergqvist.

Hon stod kvar och skrev. Och skrev. Och skrev.

Det var en syn jag aldrig glömmet.

Inte Kajsa heller tror jag.

(Lasse Anrell, Aftonbladet 28/8)

"Det var ett jäkla tryck, tycker Stefan. Folk jublade när jag saxhoppade över 1.85 på uppvärmningen och handklappningen under Christian Olssons inhoppning ... Snacka om stämning."

(Stefan Holm GP 28/8)

Patrik Kristiansson mådde som en kung. Tänk att få hoppa mitt i publikhavet. Stavhoppsgropen på Slottsskogsvallen ligger förmodligen närmare läktaren än på någon annan arena.

När Patrik skulle hoppa på världsårsbästahöjden 5.91 kom publiken ännu närmare. Hela löparbanan fylldes med inrusande ungdomar som jagade Kajsa Bergqvists autograf.

Och hejade fram Patrik.

- Det var det häftigaste jag varit med om i hela mitt liv. Vilken grej.

Märkte du dem?

- Om! Jag tänkte bara att "det här är inte sant". Det var grymt. Jag kom på mig själv att jag bara stod och skrattade.

Du blev inte störd?

- Nej, det var bara inspirerande.

(Lars Hildingsson GT 28/8)

Bilden just nu på Slottsskogsvallen är årets FGP-ögonblick. Med allt annat än Patrik i stav är slut får ungdomarna som jagar autografer komma in på löparbanan så att det blir optimalt publiktryck från både vänster (huvudläktaren) och höger (löparbanan).
(A. Lennart Julin SFIFs Liverapportering)

The atmosphere was so tense and magical that one wanted to bottle and preserve it for future use.
For Kristiansson who approached the bar through this tunnel of supportive energy it was an emotional high he had probably never experienced before in his competitive career. At least one of his attempts at 5.91 could be dubbed "brilliant", although the bar always followed him down into the pit.
(A.Lennart Julin på IAFs hemsida)

Christian Olsson satte personrekord utomhus med 2.24m

Egentligen borde det inte ha funkats alls...

Säsongen har varit lång och rimligen borde våra världsstjärnor vara slitna efter ett intensivt tävlande efter succén i München.

Och så kom det förbannade regnet - den första regndagen efter en månad av oavbrutet kanonväder. Först ett stilla duggande som övergick i ett allt kraftigare strilande. Vid middagstid tävlingsdagen så var det eftertryckligt "mungipor ned" på den samlade tävlingsledningen. Hur många tusen åskådare som valde att stanna hemma får vi aldrig reda på.

För att inte tala om den strida strömmen av återbud från de aktiva de sista 48 timmarna!

På lördag hade vi lysande startfält i så gott som samtliga grenar men efterhand sjönk deltagandet i somliga grenar ihop som en misslyckad omelett. Speciellt irriterande att så många av Finnkampsdeltagarna hoppade av i sista stund. Inte någon av de allra bästa märk väl, utan de som är snäppet under toppen. Just de som FGP-serien är skapad för, de som inte kommer med på storgalorna och har svårt att finna bra tävlingstillfällen.

Att dessa känner sig slitna och omotiverade trots att de tävlar betydligt mindre än våra yppersta världsstjärnor är förvånande. Men det är väl just därför de inte heller nått ända upp till toppen. De saknar den hårdhet och professionella inställning som t.ex Kajsa, Stefan&Staffan o Christian besitter.

Holm försökte på 2.40!

Alla våra farhågor kom på skam...

Redan vid femtiden ringlade sig biljettköerna långa och så småningom uppstod ett veritabelt trafikchaos med bilköer långt bort mot Linnéplatsen. Stefan Holm fastnade i denna kön och fick faktiskt hoppa ur bilen och jogga ett 1500m-lopp för att hinna till höjdhoppet!

Det kändes nästan direkt att det skulle bli verkligt högtryck på Vallen, regn eller inget regn! När publiken vecklade ut sina Kajsabanderoller och klappade varje inlägg över 1.85 förstod man att den gamla "Vallenmagin" fanns i luften.

Att vara tävlingsarrangör med dagens svenska friidrottsgeneration är ganska lätt!

Att en hel drös av dem (Kajsa, Carro, Stefan o Christian) är bäst i världen är bra nog i sig - Men framför allt är de så sagolikt utåtriktade och positiva att publiken älskar dem. Man kan inte spåra skuggan av divalater hos någon av dem.

Som Aftonbladets krönikör Lasse Anrell skriver högre upp på sidan är synen där Kajsa står på prispallen omgiven av tusen ungar **och skriver och skriver och skriver** så länge det finns en enda kvar som vill ha hennes autograf något man aldrig glömmer! Hon stod där i över en timme - klockan var nästan halv elva innan hon lämnade Vallen.

Stefan Holm var inte sämre - han gick fram och tillbaks längs staketet gick och skrev på varje pappersbit som räcktes fram till honom.

Och på läktaren hade Carolina Klüft ett lika hårt program som på finnkampen. Alla ville ha en kram eller en autograf av den senaste i raden av friidrottens "kelgrisar".

Erica var prisutdelare

Men så är det något annat också

Idrottsplatsen som oftast klassats som "Sveriges vackraste" besitter en märklig trolldom.....Det sitter **någon form av magi nere i de djupa bjälklagren** under de fyra tornen som omger Slotsskogsvallen. Och publiken låter sig gärna smittas av denna!

Det finns är närhet och intimitet som förhöjer upplevelsen, du kan nästan sträcka ut handen och ta på stjärnorna. Den nya stavbanan mitt framför huvudläktaren ger en närmast svindlande upplevelse av hur oerhört högt Kirsten&Patrik m.fl. verkligen hoppar.

Och den 7373 personer stora publiken var verkligen med på noterna. Man gav ett öronbedövande bifall för varje lyckad insats.

När till exempel trestegshopparen Jadel Gregorio introducerade "Den Brasilianska dubbelklappen" så fattade man omedelbart galoppen. Vid prisutdelningen plockade man sedan spontant fram dubbelklappen igen för att hylla segraren.

Till och med den gamle VM-maskoten KALO var i kanonform och hetsade publiken som i fornstora dar. Kanske är han på jakt efter en nyanställning till EM 2006.

***Startern Lars Gustafsson sköt sin sista internationella tävling.
Nu faller han för åldersstrecket***

Höjdpunkter

Givetvis var det höjd och stav som stod i centrum denna afton. Christian Olsson satte en viss press på Holm & Strand och speciellt den sistnämnde var illa ute när han tvingades klara 2.27m i sitt sista hopp för att sätta uppstickaren på plats. Han insåg säkert att en förlust mot en "sketen" trestegshoppare skulle innebära en nesa han skulle påminnas om i evinnerliga tider.

Stefan Holm visade eftertryckligt varför han är världsetta i grenen. Efter att ha klarat 2.30m försökte han två gånger på 2.36 och en gång på 2.40 (!), en cm över Patrik Sjöbergs banrekord. Utan att kunna klassas som riktigt "nära" så var det ändå ett verkligt seriöst försök som räckt en bit över 2.30m.

När damernas tävling lite försenat (19.50) kom igång hade temperaturen sjunkit ganska rejält men till publikens dånande bifall lyckades Kajsa även denna gång ta sig över drömgränsen 2.00m. Och på samma sätt som Holm gick hon på nästa höjd, världs- årsbästa 2.06m, med full frenesi.

Världshoppare som Seryogina, Györfi och Efimenko degraderas till närmast B-figurer trots att de hoppade riktigt bra (1.92 resp 2x1.88m).

Kirsten Belin är med expressfart på väg upp i yppersta världseliten. Helgens 4.43 blev sannerligen inte långvarigt. Först blev det svenskt rekord med 4.44 och några minuter senare nordiskt rekord med 4.51! Det var Vola Flosadottirs bronsresultat från OS i Sydney som överträffades. Trots att regnet strilade ganska friskt testade hon också 4.60m! Nu stänger hon årets säsong med 29 cm förbättring av personrekordet.

Herrarnas A-grupp bestod av endast fyra hoppare som dock samtliga raskt avverkade både 5.24 och 5.38. På 5.51 försvann Alhaji Jeng och Piotr Buciarski trots mycket bra försök. Ullevis EM-finalist Oscar Jansson var dock i storform och pressade Patrik Kristiansson rejält. Först personbästa 5.64 och sedan utmärkt hoppning på 5.75! Detta klarade dock Patrik innan han oförskräckt hissade upp ribban på Världsårsbästa 5.91m. Hans första försök var oerhört bra - han hade definitivt höjd nog men ribban låg lite för långt bort. Men vilken slutpunkt han satte på en sagolik kväll!

Ullevi FK vann ungdomsstafetten 8x200 meter

I övrigt kan man konstatera att det var en riktigt internationell gala. Frånsett höjd&stav, samt Anna Söderberg i damdiskus, var det faktiskt bara utländska segrar:

Robban Kronberg hade en stentuff häckbatalj men fick ge sig med ett par dec mot den kanadensiske mästaren Charles Allen (13.59 mot 13.66).

Lena Nilsson (Täby IS) kommer bli vår nästa kvinnliga medeldistansstjärna, det var ett budskap hon förmedlade mycket klart till göteborgspubliken. Hon bjöd på en rasande upploppsfight emot Brittiskan Joe Fenn och Jamaicanskan Balentine. Den sistnämnda vann med någon halvmeter över Lena med tider på 2.02.

I kulringen fick vi beskåda **132 kg Dansk Dynamit** i form av Joachim Olsen som gång efter annan pumpade iväg järnklumpen förbi 20-meterslinjen. EM-tvåan presterade denna afton ett segerresultat på 20.52m. Beklagligt nog fick han inte konkurrens av en ryggskadad Jimmy Nordin.

På den sällan sprungna distansen 300 m fick vi se resultat av internationellt toppsnitt. Ja Ryska **Anastasia Kapachinskayas 36.61** är faktiskt **VÄRLDSÅRSBÄSTA** enligt IAAFs officiella statistik!

Och unge britten (född 1982) **Timothy Benjamins** kämpaseger över Saudiern Al Bishi och USAs Jerome Davies på topptiden 32.61 placerar honom som tvåa i världen 2002!

Vi hade hoppats att få se våra svenska toppnamn på distansen, men tyvärr blev det lite av "tio små negerpojkar" och då snackar vi inte bara om Jimisola Laursen...

Kapachinskayas 36.61 är världsårsbästa på 300m!

Herrarnas 1500m-lopp bjöd ett ypperligt upplägg för sverigeeliten att sänka sina personrekord. Haren Joakim Johansson drog upp ett perfekt tempo med 59 sek (400m) resp 1.58.5 (800m) och sedan tog brittiske 3.36-löparen Graffin över. **John Laselle** och 17-årige superlöftet **Olle Walleräng** var de som hängde med längst och belönades med rejäla (+2 sek) rekordsänkningar på 3.43.88 resp 3.45.89.

Slägga kvinnor samt diskus före såväl män som kvinnor var FGP-grenar. Färske rekordslagerskan (Finnkampen) **Cecilia Nilsson** fick en övermäktig motståndare i amerikanskan **Leslie Coons**. Till slut skiljde det futtiga 6 cm och segerresultatet 64.08 var tillika banrekord för Vallen.

I damernas diskus var vår Finnkampstrio igång. **Anna Söderberg** vann på 58.15 men också Annika Larsson och Maria Pettersson visade stabilitet på 53-54nivån. Estländaren **Gerd Kanter** är ett nytt namn i världseliten i diskus. Med tanke på den hala och blöta ringen var 63.95 i vindstilla ett mycket högklassigt resultat.

Cecilia Nilsson blev besegrad med 6 cm trots fina 64.02m

Jag fick frågan när det var 7373 åskådare senast på friidrott på Vallen, och svaret är att det faktiskt var 27 år sedan sist. När John Walker som förste man i världshistorien sprag engelska milen under 3.50 år 1975 var det 9000 åskådare på plats!

Hade vi passerat 10.000 med solsken? Ja, jag tror faktiskt det.

***Men nu har vi receptet! Med svenska världsstjärnor kan vi göra om det igen!
Och då ska ni köpa biljetter i god tid, för då blir det lapp på luckan!***

Per Crona skrev och Hasse Sjögren tog alla bilderna